

Andrea Maria Schenkel: Bunker

Storyn:

Historien börjar med att en man kliver in i en biluthyrningsfirma några minuter före stängningsdags. Därinne vid disken står en kvinna som heter Monika.

Mannen som visar sig heta Dimitrij vill ha pengar. Han vill ha nyckeln till kassaskåpet. När han inte får det överfaller han kvinnan och för henne till en nedlagd gammal kvarn i skogen. Bredvid kvarnen finns en bunkerbyggnad. Kvinnan låses in.

Dimitrij föddes i Naila, en liten tysk by på gränsen till Tjeckoslovakien, i forna DDR. Fadern var fängelsekund och suput. Misshandlade sin fru och son. En gång var han så full att han inte kände igen sin egen son. Visste inte att han tog stryptag på sitt eget kött och blod. Då högg Dimitrij till med kniven, två-tre gånger. Gubben blev opererad och överlevde. Själv spärrades han in efter att ha dömts till ett långt fängelsestraff.

Fadern byggde "luftskydds-bunkern". Han fantiserade om kriget. Men det var lögner alltihop. Han ville bara ha ett gömställe ifall någon av hans många affärer skulle slå fel.

Monika har ständigt mardrömmar om att hon har dödat sin lillebror Joachim. Hon vill gärna inbilla sig att det är Dimitrij som dödat Joachim och kallar honom pedofil och brodermördare. Precis som i boken "[Mordbyn](#)" är verkligheten (delvis) en annan, banalare och brutalare.

Monika är psykiskt mycket obalanserad. Hon lider av hallucinationer ofta kopplat till sin döde lillebror som hon alltid betraktat som ett påhäng som hindrade hennes liv.

Inte blir det bättre av att hon brännskadar sig själv genom att ta i ett brinnande vedträ, får hemska smärtor och tvingas ta sprutor med narkotika för att döva dessa. Dessa gör henne upprymd men gör också att hon tappar kontakten med verkligheten – kanske är det en LSD tripp.

Monika lyckas övertala sin chef Rüdiger att komma till kvarnen för en älskogsstund. Hon vet att han alltid har kassaskåpsnycklarna i innerfickan i kavajen. När han klär av sig får Monika ett utbrott och skriker på hjälp. Rüdiger upptäcker då Dimitrij som gömt sig i på kvarnvinden. Han förstår att han blivit lurad och kastar sig över Dimitrij som försvarar sig med en stor kniv så att han dör. Han lägger liket i en platsäck och städar upp medan Monika är helt borta i sitt rus.

Här gör boken ett hopp i tiden och handlingen.

Nu sitter Dimitrij bakom en låst dörr. Den kan bara öppnas med en nyckel och den sitter på utsidan. Han är instängd bakom bunkerns järndörr. Försöker förgäves bryta upp dörren eller öppna låset med en ståltråd. Han måste igenom väggen i stället. Han knackar i den ena väggen och hittar ett ljud som tyder på tegelvägg. Hittar en sax och ger sig på putsen mellan stenarna. Efter ett långt slitsamt arbete ger väggen upp och vatten strömmar in. Han har fått kontakt med väggen utanför. Kommer ut i svart sörja som är nära att dränka honom.

Men vägen ut öppnar sig för honom. Han är lycklig att vara vid liv.

Han går till kvarnen. Dörren är stängd. Öppnar den. Monika sitter på golvet längs in i det mörka rummet. Monika låste in honom för att han skulle dö som en smutsig, loppig råtta i bunkern. Kniven ligger i bokhyllan. Han tar den och sticker henne.

Dimitrij har nycklarna till kassaskåpet i biluthyrningsfirman och vägen till pengarna förefaller vara öppen.

Utryckningsfordonen anländer. Personalen tar hand om Monika. Hon förs till sjukhuset, opereras för sina knivstick och får prognosen att hon kommer att överleva och återhämta sig. Troligen är det mannen som ringt polisen.

I källarens bakre rum har polisen funnit en plastsäck som innehåller kroppen av en död person.